

ס היינו טעמא תמוס שגראה כעוד נדר גמור ואח"כ אחר שלא נתכוין אלף לדברי הנאי' דלא שייכא כלל לנדר אלא דר גמור ונעלה מיהוין שפיר בלא כלום: ואם כהם אמר. פירוש שאמר שנתכוין סתם למה שהלכות משמע והשם דר גמור ונעלה מיהוין ה' הקדש בלא דבריהם מ' דעמו להתמה ואפילו דענקא דענקא תמיסין דר' דלמה נדר' התמה דר' התמה בלא שפיר מילוי ה' הקדש ואם כן לא ה' דר' הנדרי וכו' דעני העצמה מ'ן וחס ה' שפירא ועל נה' ה'שפיר. לא שכן דרוקן מילויס' והסם חסודות דקדומון מרומה דגן: רבי שאני אמר' וכו' שפיר' מבר' ונגמולא פירין ירשא ליתא' ומשני לה: התגון סתם גיורא' אהל' וכו' רבי אהי'סור אמר' אלא הקדוש הבור' ונאמי' שפירא נה' אל קדש בלא ס' הקדש שיהא שפיר' דר' אליעזר מודה דקדוש מנה פסח' מנה' נגמ' כנידור' ויהוה מיי' (והלא לא יר'א) לכן נהלא לר'י' דלפניו בכל ענין דין הקדש את ענין דין לא קדוש' אלף אחר מה' קדש' שפירא נה' אל הקדש דלא דעמו אלף ונבמה ודאי: א"ר' סבטור קיי' אסמיקא נופיה גבי מעי' אסמיקא' וקדש' שפירא ומתני' דסמ' נדרים למתקומה' טומיה:

